

محمد نیشابوری که بر شافیه ابن حاجب نگاشته بود.

بیدگل؛ مجتهد الزمان بیدگلی؛ شماره نسخه: ۲۶/۷

آغاز: الحمد لله الذی جعل میزان الامور موازناً لافعالهم الصحیحة و بین شرح نظام امور الخلاق علی اعلى مراتب الحکمة النفیسة؛ انجام: فالمفرد الذی یکون فی موضع اللام نحو مهدد و فردد فنقول فی ضرب ...

از ابتدا تا مباحث الحاق؛ خط: نستعلیق تحریری، کا: محسن بن حبیب الله بن آقا جان مشیری الاصل بارفروش المسکن، تا: ۱۳۰۵ق؛ افتادگی: انجام؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۳۲گ (۶۰-۹۰-۱۱)، اندازه: ۱۱×۱۷/۵سم [ف: ۴۱-]

شرح شرح الوراق / اصول فقه / عربی

š.-u š.-il-waraqāt

ابن قطلوبغا، قاسم بن قطلوبغا، ۸۰۲ - ۸۷۹ قمری
ebn-o qotlūbaqā, qāsem ebn-e qotlūbaqā (1400 - 1475)
وابسته به: شرح الوراق؛ محلی، محمد بن احمد (۷۹۱-۸۶۴ق)

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۶۹۳۳/۱

آغاز: و هو حسبی و به تقتی و انسی ... و بعد فهذا ما دعت الیه حاجه المتفهمین لورقات ... و شرحها للعلامه المحقق و الحبر المدقق مولانا جلال الدین المحلي؛ انجام: علی ید عبدالله بن مولانا بیغ بن مولانا حسین بن باریاریک بن حین المشهور باللباس. اللهم اغفر لنا و لایاتنا و لامهاتنا و لمن وصینا بالدعاء. آمین یا رب العالمین. آمین.

خط: تحریری، بی کا، بی تا؛ جلد: چرم قهوه‌ای، ۱۸۶ص (۴-
۱۸۹)، ۲۵ سطر (۱۷×۱۰)، اندازه: ۱۵×۲۱سم [ف: ۴۷/۱ - ۴۷]

شرح شرح نظام بر شافیه ابن حاجب < شرح شرح شافیه ابن حاجب

شرح شرح واجب الاعتقاد / کلام و اعتقادات / عربی

š.-e š.-il-vājeb-il-e'teqād

حسن بن محمد بن راشد

hasan ebn-e mohammad ebn-e rāšed

وابسته به: واجب الاعتقاد علی جمیع العباد؛ علامه حلی، حسن بن یوسف (۶۴۸-۷۲۶)

شرحی است با عناوین «قال، اقول» بر شرح مزجی جلال الدین ابو العز عبدالله بن مولی سعید شرف الدین شرف شاه حسینی بر «واجب الاعتقاد» علامه حلی حسن بن یوسف ابن المطهر. وی در این شرح آنچه ناسخان اشتباه کرده‌اند را نیز اصلاح کرده است.

دومین جلد از شرح بخشن فلسفه است که شامل مقصد سوم در الهیات به معنی اخص می‌باشد و در روز چهارشنبه ۲۳ محرم ۱۳۲۶ق به فرجام رسیده؛ خط: شکسته نستعلیق، کاتب = مؤلف، تا: ۲۳ محرم ۱۳۲۶ق؛ یا قلم خوردگی، مصحح؛ مهر: «اهدایی سید کاظم کمالی الحسینی همدانی» (بیضی)؛ اهدایی: سید کاظم کمالی الحسینی همدانی؛ کاغذ: فرنگی، جلد: چرم مشکی، ۱۱۹گ، ۱۷-۱۸ سطر (۱۰×۱۶)، اندازه: ۱۷/۵×۲۲/۵سم [ف: ۴۰ - ۵۵۰]

شرح شرح منظومه سبزواری در منطق < شرح شرح الاکی المتظمة

شرح شرح النظام / صرف / فارسی

š.-e š.-on-nezām

مازندرانی، محمد هادی بن محمد صالح، ۱۱۲۰ قمری
māzandarānī, mohammad hādī ebn-e mohammad sāleh (- 1709)

وابسته به: شرح الشافیه = شرح نظام؛ نظام الاعرج، حسن بن محمد (۷۲۸-)

شرح و ترجمه مزجی است بر «شرح نظام» نیشابوری که به درخواست حسین علی فرزند حاکم زمان نگارش یافته است. شارح ابتدا متن عربی را عیناً آورده و بعد به فارسی ترجمه و شرح کرده است.

آغاز: الحمد لله ... اما بعد چنین گوید ذره بی مقدار تراب اقدام شیعیان ... محمد هادی بن محمد صالح مازندرانی ... (متن) بعد فقد سألنی من لا یسعنی مخالفته ... (شرح) لیست باعراب صفته، احوال است یعنی تصریف علمی است متعلق به اصول و قواعدی که شناخته می‌شود به آنها احوال بناهای کلمات.

[الذریعه ۳۳۵/۱۳؛ دنا ۸۰۴/۶]

بابل؛ خاتم الانبیاء؛ شماره نسخه: ۱۷۴/۱

آغاز: برابر

خط: نستعلیق، کاتب = مؤلف، بی تا؛ افتادگی: انجام؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۱۷ سطر، اندازه: ۱۶×۲۲سم [ف: ۱۱۹-]

شرح شرح النظام / صرف / عربی

š.-u š.-in-nizām

شیخ کبیر، محمد حسن بن صفر علی، - ۱۳۴۵ قمری
šayx-e kabīr, mohammad hasan ebn-e safar 'alī (- 1927)

وابسته به: شرح الشافیه = شرح نظام؛ نظام الاعرج، حسن بن محمد (۷۲۸-)

شرحی است مختصر و مزجی بر شرح نظم الدین حسن بن

تا: چهارشنبه ۱۹ شوال ۱۰۳۲ق؛ در برگ اول تصریح شده به اینکه نام کتاب معلوم نیست؛ کاغذ: ضخیم نخودی رنگ، جلد: تیماج زرد شتری ضربی ترنج و سر ترنج دار عطف تیماج، ۷۸ص (۱۴۱- (۲۱۹)، اندازه: ۲۰×۱۵سم [ف: ۱-۱۴۰] قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۷۶/۵ نسخه اصل: همان نسخه بالا [عکسی ف: ۱-۹۹]

● **الانوار المضيئة في مدح خير البرية / ادبيات / عربي**
al-anwār-ul muḍī'a fī madḥ-i xayr-il barīyya

محلّی، محمد بن احمد، ۷۹۱-۸۶۴ قمری
mahallī, mohammad ebn-e ahmad (1390-1460)

در مدح حضرت ختمی مرتب محمد مصطفی قصابید گوناگون سروده شده، مشهورترین آنها قصیده برده، سروده شرف الدین محمد بن سعدی بوضیری (- ۶۹۴ هـ) است، بر این قصیده زیبا شرح‌ها و تخریص‌های بسیاری نگاشته شده، از جمله، رساله موجود می‌باشد، و شرحی است متوسط، و از مصرع دوم بیت نهم آغاز گردید است.
[دنا ۲۶۶/۲؛ ریحانة الأدب: ۲۴۹/۵؛ کشف الظنون: ۱۳۳۳/۲؛ معجم المؤلفین: ۳۱۱/۸؛ الاوقاف العامة بغداد ۱۳۱/۳]

۱- تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۱۶۶/۳

کا: حمزة بن موسى بن حسين بن موسى بن يعقوب طيب، تا: قرن ۱۲؛ افتادگی: آغاز؛ کاغذ: فرنگی، جلد: مقوا عطف میشن، ۱۷گ (۸۳-۹۹ر)، اندازه: ۲۰/۵×۱۵سم [ف: ۹-۸۶۳]

۲- قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۳۳۳/۲

آغاز: منی الیک منصوب نصب المصدر بفعل مقدر و هو بدل من اللفظة ای اعتذر الیک بانی مبتل بالحب و لوانصفت لم تلم فيه؛ انجام: اصابه علی العمی قائلاً يقول له اجعل البردة علی عینیک فافاق فحصلها و جعلها علی عینیه و قرئت علیه فوفی لوقته و الله اعلم بالصواب، تم.

خط: نسخ زیبا، کا: حیدر قلی بن نور محمد خان، تا: ۲۵ ذیحجه ۱۳۴۴ق؛ مصحح، نسخه از روی نسخه‌ای کهن و نفیس از سوی «مرحوم سردار کابلی» کتابت، تصحیح و مقابله شده با عبارت «بلغ قبلاً من اوله الی آخره، علی ید کاتبه حیدر قلی عفی عنه و الحمد لله؛ کاغذ: فرنگی، جلد: مقوای آبی، عطف: پارچه صورتی، ۱۶گ (۴۰-۵۵پ)، ۱۹ سطر، اندازه: ۱۹×۱۷سم [ف: ۳۳-۴۴]

← انوار معتمدیة ← انوار المعتمدیة

● **انوار المعتمدیة / هیئت / فارسی**

anwār-ol mo'tamedīyya

اصفهان، محمد صادق، ق ۱۴ قمری
esfahānī, mohammad sādeq (- 20c)

anwār-ul muḥa'sa'īyīn

تاریخ خاندان مشعشی‌ها و شرح حال آنان و کتاب‌ها و تألیفات و آثار علمی که نگاشته‌اند، گرفته شده از چند کتاب که در بیشتر مطالب عین عبارت‌های صاحبان کتاب را نقل می‌کند. مشتمل بر چند «نور» که این عناوین در نسخه آمده است: النور الثالث: فی بعض أحوال ناصر دین الشیعة؛ السید عبدالمطلب بن السید حیدر بن السید سلطان محسن؛ النور الرابع: فی ذکر السید حیدر بن السید سلطان المحسن؛ النور الخامس: فی ذکر السید سلطان السید المحسن؛ النور السادس: فی ذکر السید محمد الملقب بالمهدی.

[دنا ۲۶۶/۲]

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۵۷۲۷

آغاز: الحمد لله الذی خلق من الماء بشراً فجعله نسباً وصهراً و کان ربک قدیراً و أنشأ الخلاق علی حسب ارادته و مشیته فقدرهم تقدیراً؛

خط: نسخ، بی‌کا، بی‌تا؛ برگ‌ها درهم و نسخه‌ای است که مؤلف بر آن افزوده و پس و پیش کرده؛ تملک: باقر ابن ابراهیم حسنی به تاریخ ۱۲۱۷؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۵۶گ، مختلف السطر، اندازه: ۲۱/۵×۱۶سم [ف: ۱۵-۱۲۳]

← الانوار المضيئة في الحكمة الشرعية ← منتخب الانوار المضيئة في الحكمة الشرعية

● **الانوار المضيئة في شرح القصيدة البستية / ادبيات / عربي**

al-anwār-ul muḍī'a fī š.-il qaṣīdat-il bustīya

ابن مرزبان، علی بن احمد، ۳۶۶- قمری
ebn-e marzbān, 'alī ebn-e ahmad (- 977)

شرحی است با عناوین «الاعراب-المعنی» بر قصیده نونیه‌ای که ابوالفتح علی بن محمد کاتب (- ۴۰۱ق) در معارف و زهد دارای حدود ۶۰ بیت سروده است.

آغاز: الحمد لله رب العالمین ... و بعد فهذا شرح لطیف و ضعته علی القصيدة التي نظمها الشيخ الامام. آغاز قصیده: زیادة المرء فی دنياه نقصان xx و ربحه غیر محض الخیر خسران [کشف الظنون ۱۳۳۱/۲-۱۳۳۶؛ دنا ۲۶۶/۲؛ الذریعة ۷/۱۴-۸]

خوانسار؛ فاضل؛ شماره نسخه: ۱۹۳/۵

آغاز: برابر انجام: فلا تنظر الی حال قائله xx و لكن انظر الی كثرة طائله.

نام مؤلف در فهرست نیامده است و به استاد فهرست عکسی مرکز احیاء تعیین گردید؛ خط: نسخ نازیا، کا: شهاب الدین احمد بن احمد بن عبدالرحمن محمد شهیر به ابن عجمی زائر احمدی،